

عنوان مقاله:

ارزیابی و تعیین درجه مکانیزاسیون کشت گندم آبی و دیم در شهرستان خرمآباد

محل انتشار:

دهمین کنگره ملی مهندسی ماشین های کشاورزی (بیوسیستم) و مکانیزاسیون ایران (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

اسداله دهقانی کار - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مکانیزاسیون کشاورزی، گروه مکانیک بیوسیستم، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ایلام

بهرام قمری - استادیار گروه مکانیک، بیوسیستم، دانشکده کشاورزی، دانشگاه ایلام

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش شناخت وضعیت کمی کاربری ماشینهای کشاورزی، به منظور افزایش کارایی آنها در نقاط مختلف بوده است. برای شناخت علمی وضع موجود مکانیزاسیون و ارائه راهکار مناسب محدوده حوزه شهرستان خرمآباد شامل دوازده مرکز جهاد کشاورزی، که دارای 68615 هکتار سطح زیر کشت گندم (دیم و آبی) است، به صورت میدانی بررسی گردید. در این پژوهش شاخص کمی (درجه مکانیزاسیون) ارزیابی شد. در کنار بررسیهای کل گرا، به منظور تمرکز مطالعات و تفصیل نتایج با توجه به شرایط منطقه، دو روستا یکی در جنوب (منطقه معتدل) و دیگری در شمال (منطقه سرد) شهرستان خرمآباد که به ترتیب دارای 491 هکتار و 501 هکتار سطح زیر کشت گندم (آبی و دیم) انتخاب گردید. و تجزیه و تحلیل برخی از پارامترها، که بررسی آنها در کل محدوده ممکن نبود، در آن دنبال شد. بررسیهای انجام شده نشان داد که درجه مکانیزاسیون خطیکارها در کشت گندم در منطقه معتدل 65/36 % و در منطقه سرد 32/45 % بود. درجه مکانیزاسیون خطیکار دیم در کشت گندم در بین مراکز جهاد کشاورزی شهرستان متفاوت است. که در این میان مرکز جهاد کشاورزی کمالوند با 57/67 % و گریت با 21/10 % به ترتیب بیشترین و کمترین درجه مکانیزاسیون خطیکار دیم در کشت گندم در بین مراکز شهرستان بودند. منطقه مورد مطالعه جهت کشت گندم دیم به صورت مکانیزه، علاوه بر خطیکارهای موجود، به 142 دستگاه خطیکار دیم دیگر نیاز دارد.

کلمات کلیدی:

خطیکار دیم، درجه مکانیزاسیون، شهرستان خرمآباد، فناوری مناسب، مکانیزاسیون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/563496>

